

Η ζάχαρη έδιωξε την γλυκύτητα της ευχής

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

 Οι παλιοί πατέρες είχαν φτάσει σε τέτοια μέτρα και τέτοια λεπτότητα στην πνευματική ζωή, που και το παραμικρό παράπτωμα τους φαινόταν μεγάλο και τους επηρέαζε.

Διηγήθηκε ο γερω- Καλλίνικος ο ησυχαστής:

«Ήταν στο Ρωσικό κάποιος μοναχός που είχε τη νοερά προσευχή. Κάποια φορά είπε στον υποτακτικό του να του κάνει ένα τσάϊ και να βάλει και δυο κουταλιές ζάχαρη. Το ήπιε και ύστερα πήγε να προσευχηθεί. Αισθανόταν μεγάλη δυσκολία, ξηρασία, καμία ενέργεια της ευχής.

Προσπαθούσε, πέρασαν μερικές μέρες, ανησύχησε και ήρθε να με ρωτήσει. Τον ρώτησα τι έκανε πριν χάσει την ευχή. Δεν έκανα τίποτα είπε, και μου ανέφερε για το τσάϊ. Του είπα να πάει για έξι μήνες να κάνει κάποιες ασκήσεις και σε έξι μήνες να έρθει.

Μετά από έξι μήνες ξαναγύρισε. Κατάλαβα τότε ότι η αιτία που έχασε την ευχή ήταν η ζάχαρη. Αυτός είχε την γλυκύτητα της Θείας Χάριτος και έπρεπε να περιφρονεί τις ανθρώπινες «γλυκύτητες».

Υποχώρησε όμως στην γλυκύτητα της ζάχαρης και ο Θεός του στέρησε για λίγο την θεία παρηγοριά. Άλλοι και ένα τσουβάλι ζάχαρη να φάνε δεν παθαίνουν τίποτα, ενώ αυτός αλλοιώθηκε, γιατί ενώ είχε την θεία Χάρη, αναζήτησε κάτι άλλο».

*από το βιβλίο: «ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΚΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΗΣΥΧΑΣΤΙΚΗ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ» (Άγιον Όρος 2011).

Πηγή: simeiakairwn.wordpress.com